

Alsu fröher, wie mer noch Pänz wore, han mer jede Sonntag Morge zosamme gefröhstöck. Un immer, wann mer fäädig wore, han mer gesaht: "Papp, jetz muss de uns vun fröher verzälle!" Dann ging dat loss un dä hät uns de dollste Storys verzallt.

Doris Kreuers Vater Karl Fiener mit seiner Mutter Anna, Anfang der 40-er Jahre

Minge Vatter es gebore nüngsehnhundertdressig, alsu en der ärm Zigg es dä groß gewoode en Vugelsang. Et gov nit vill un alles, wat ming Oma hatt, dat moot se versteche un avschleeße.

De schönste Geschichte wor för mich immer die vum Zucker. Ming Oma hatt ene Schrank, dä kunnt mer avschleeße. En däm Schrank hatt se immer der Zucker dren en enem Pott oder en ener Tüt - ich weiß et jetz nit. Se dät dä Schrank avschleeße un der Schlössel en de Täsch.

Minge Vatter woss, dat dä Zucker dodren wor. Un et gov jo nix. Dann es e immer hin met singem Cousin, mem Emil, un do han se sich jet üverlaht. Se han heimlich dä Schrank vürgetrocke un die ganze Nählicher rusgetrocke us der Röckwand un han dä Zucker gekläut un immer gegesse. Wann ze fäädig wore, han se dat Glas widder rengestallt, die Nählicher all vürsichtig widder rengedaut un dä Schrankwidder an de Wand gesetzt. Ming Oma kom nit dohinger, wie dä Zucker immer verschwunden es.

Eines Dags han se nit opgepass. Se han dat ävver nit gemerk. Do hatte se nämlich vum Desch bes an dä Schrank met däm Döppe en Zuckerspür hingerlooße om Boddem. Do wor jet loss, do gov et dann Rames vun der Oma.

Dat han mer immer gään gehoot. Jede Sonntag nohm Fröhstöck gov et dann su en Geschichte bei uns zo Hus.

Kreuer, Doris (48): *Zucker kläue*

ʔal fʁø:ə ʔals mɛ noχ pɛntʃ vɔ:βə hamɛ jɛ:də 'zɔndax moxjə tʃo'zamə jə'fʁø:ftøk ʔʊn ʔime vɛ_mɛ 'fɛ:dɪfj vɔ:βə da hamɛ jɛzət pap jɛtʃ mʊsə ʔʊns fɔn fʁø:ə fɛtʃɛlə ʔʊn da jɪŋ dat lɔs ʔʊn dan hɛt:ɛ ʔʊns dɔ dɔlstə 'stɔvɪ's fɛtʃalt mɪŋə fatɛ ʔɛs jəbɔ:βə 'nʏŋsɛnhʊndɛ:t:βɪsɪfj ʔalzo_ɛn dɛɔ ʔɛɔɔm tʃɪk ʔɛs dɛ: jβo:s jɛvo:də ʔɛn 'fo:βɛlzəŋ ʔʊn_ɛt jɔ:f nɪt fɪl ʔʊn ʔalɛs vat mɪŋ 'ʔoma hat dat mɔ:t_sə fɛʃtɛçə ʔʊn 'ʔafʃlɛ:sə ʔʊn_ɛ jø:nstə jɛʃɪftə vɔ: fɔ mɪz_ɪmɛ di: fɔn dem tʃʊkə mɪŋ 'ʔoma had_ɛnə ʃβəŋk dɛɔ kʊnt mɛ 'ʔafʃlɛ:sə ʔʊn ʔɪn dem ʃβəŋk hat_sə ʔime dɛ tʃʊkə dʁɪn ʔɛn_ɛnəm pɔt ʔodɛ ʔɛn_ɛnə tɪ:t ʔɪç vɛɪz_ɛt jɛtʃ nɪt ʔʊn dan dɛ:t_sə dɛ ʃβəŋk 'ʔafʃlɛ:sə ʔʊn dɛ ʃlɔsɛl ʔɛn dɛ tɛʃ ʔʊn mɪŋə fatɛ vʊs tat:ɛ tʃʊkə dɔ'dɛn vɔ ʔʊn_ɛt jɔ:f jɔ nɪks ʔʊn dan ʔɛs_ɛ ʔime hɪn mɛt sɪŋəm kʊ'zɛŋ məm ʔ'e:mɪ:l ʔʊn da han zə zɪfj:ɛt ʔɪvɛ'la:t dan han zə hɪmlɪfj dɛ ʃβəŋk fɪɔjə'tɔkə ʔʊn han di jantʃə 'nɛ:jəlɪjɛ 'βʊsɔtɔkə fʊs dɛɔ 'βɔkvant ʔʊn han dɛ: tʃʊkə jɛklɔɪt ʔʊn han_ɪmɛ dɛ tʃʊkə jɛjɛsə_ʊn vɛn zə 'fɛ:dɪfj vɔ:βə han zə dat glɑ:s vɪdɛ 'bɛnjɛstalt ʔʊn di 'nɛjəlɪjɛ ʔal 'fɪ:ɔzɪftɪfj vɪdɛ 'bɛnjɛdɔɪt ʔʊn dɛ ʃβəŋk vɪdɛ_an di vant jɛzɛtʃ ʔʊn mɪŋ 'ʔoma kɔ:m nɪt dɔ'hɪŋjɛ vɪ dɛ tʃʊkə ʔime fɛʃvʊndɪ ʔɛs ʔɛɪnɛs da xs han zə nɪt 'ʔɔpɔpəs zə han dat ʔɛvɛ nɪt jəmɛ_ɔk da hatɪ zə 'nɛmɪfj fʊm dɛʃ bɛz_an dɛ ʃβəŋk mɛt:ɛm dɔpə ʔɛn 'tʃʊkɛʃpɔɔ hɪŋjɛ'lɔsə ʔɔm bɔdəm ʔʊn dɔ: vɔ jɛt lɔs dɔ: jɔ:f:ɛt dan βɑ:mɛs fɔn dɛ 'ʔo:ma dat hamɛ ʔime jɛ:n jəhɔ't jɛ:də 'zɔnda nɔ'm 'fʁø:ftɪk jɔ:v_ɛt:an 'zʊ_ɛn jɛɪçtə bɛ ʔʊns tʃo hʊs